

2. Această interpretare nu este repusă în discuție, într-o situație precum cea din acțiunea principală în cauza C-318/09, de împrejurarea că persoana imposibilă dispune, în statul membru în care a depus cererea de rambursare, de o filială pe care o controlează în totalitate al cărei scop aproape exclusiv este de a furniza diverse servicii persoanei în cauză în legătură cu încercările tehnice realizate.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 octombrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Belgia) — Déborah Prete/Office national de l'emploi

(Cauza C-367/11) (¹)

(Libera circulație a persoanelor — Articolul 39 CE — Resortisant al unui stat membru aflat în căutarea unui loc de muncă în alt stat membru — Egalitate de tratament — Alocații de șomaj în favoarea tinerilor aflați în căutarea primului loc de muncă — Acordare supusă condiției de a fi urmat șase ani de studii în statul gazdă)

(2012/C 399/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Déborah Prete

Pârât: Office national de l'emploi

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Cour de cassation (Belgia) — Interpretarea articolelor 12 CE, 17 CE, 18 CE și 39 CE (devenite articolele 18 TFUE, 20 TFUE, 21 TFUE și 45 TFUE) — Alocații de șomaj acordate tinerilor aflați în căutarea primului loc de muncă — Acordare subordonată condiției efectuării a cel puțin șase ani de studii într-o instituție de învățământ din statul membru în cauză — Refuzul de a acorda unui resortisant al unui alt stat membru care a efectuat studii secundare în acest alt stat, doar din cauza nerespectării condiției menționate anterior — Elemente care trebuie luate în considerare pentru a aprecia legătura tânărului cu piața muncii naționale

Dispozitivul

Articolul 39 CE se opune unei dispoziții naționale precum cea în discuție în acțiunea principală, potrivit căreia dreptul la alocațiile de șomaj de care beneficiază tinerii aflați în căutarea primului loc de muncă este supus condiției ca persoana în cauză să fi urmat cel puțin șase ani de studii într-o instituție de învățământ din statul membru gazdă, în măsura în care condiția menționată se opune

luării în considerare a altor elemente reprezentative de natură să stabilească existența unei legături reale între solicitantul alocațiilor și piața geografică a muncii în cauză și depășește, din acest motiv, ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit de dispoziția menționată și vizând să garanteze existența unei astfel de legături.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 octombrie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-387/11) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 49 TFUE și 63 TFUE — Articolele 31 și 40 din Acordul privind SEE — Impozitarea veniturilor din capital și din bunuri mobile — Societăți de investiții rezidente și nerezidente — Impozit pe bunuri mobile — Deducerea impozitului pe bunuri mobile — Scutirea veniturilor din capital și din bunuri mobile — Discriminare — Justificări)

(2012/C 399/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și C. Soulay, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: J.-C. Halleux și M. Jacobs, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: S. Behzadi-Spencer, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 49 și 63 TFUE și a articolelor 31 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European — Impozitarea veniturilor din capital și din bunuri mobile — Scutire a societăților de investiții — Reglementare națională care prevede reținerea la sursă aplicată veniturilor din capital și din bunuri mobile („impozit anticipat”) — Discriminarea societăților de investiții străine care nu dispun de o unitate fixă pe teritoriul național în măsura în care acestea nu pot solicita rambursarea sumelor plătite cu titlu de impozit anticipat — Inexistența unor justificări

Dispozitivul

1. Prin menținerea unor reguli diferite în ceea ce privește impozitarea veniturilor din capital și din bunuri mobile după cum acestea sunt obținute de societăți de investiții rezidente sau de societăți de investiții nerezidente care nu dispun în Belgia de un sediu permanent, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 49 TFUE și 63 TFUE, precum și al articolelor 31 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.